Entorns segurs per a la infància, una responsabilitat col·lectiva

written by Susana Gómez | 12 de November de 2025

Diversos mitjans s'han fet eco de la recent visibilització de falles estructurals en l'àmbit de l'atenció infantil australiana, de les quals se servixen els depredadors a l'hora de cometre abusos sexuals. Segons la notícia ***Beyond postcodes: Making childcare safety a national standard*** publicada per *Women's Agenda*, només en l'estat de Nova Gal·les del Sud es van registrar més de 150 treballadors de centres de cura infantil que han sigut acusats o detinguts per abusos (abús sexual infantil, **ASI**).

L'article cita que investigadors de la *University of New South Wales* (UNSW) van trobar que els qui havien comés els abusos sovint eren treballadors en contextos d'infància, valorats socialment i, aparentment, estables. Encara que no sempre siga així, en moltes ocasions, **l'agressor sexual se sol aprofitar de la proximitat, la confiança o la rutina** de la institució o centre on es troben les i els menors. Tal com diu l'article de *Women's Agenda*, els bebés, les xiquetes i els xiquets xicotets són vulnerables, els abusadors ho saben i **se centren en les fallades, buits o aspectes millorables del sistema** com, per exemple, el nombre elevat de rotacions del personal o la falta d'una formació especialitzada o de supervisió, ja que estes

carències s'unixen al conjunt de circumstàncies que augmenten el risc i afavorixen l'ASI.

En este sentit i des d'una òptica de gènere, existixen algunes **mesures concretes que es poden implementar immediatament** i que si bé, per si mateixes, no evitaran que ocórrega, sí que treballen a favor de la creació d'espais més segurs i preventius:

- **Una supervisió constant**. Cap menor ha de quedar-se tot sol amb un adult en un espai tancat sense que ningú més puga vore el que allí ocorre, o que el temps d'aïllament siga molt limitat (en paraules textuals de l'article publicat per *Women's Agenda*, «*constant line-of-sight supervision so that no child is ever alone with one adult*»).
- **Disseny d'espais segurs**. Ambients físics on siga difícil que un adult quede fora del camp visual de la resta de persones i en el qual els desplaçaments, sales, portes i finestres permeten visibilitat i control.
- **Formació obligatòria sobre *grooming* i violacions dels límits**. Personal educador, monitors i monitores, personal de cura en general, han de rebre capacitació que no siga simbòlica sinó eficaç amb la fi, entre altres, que sàpien reconéixer els senyals primerencs d'abús, manipulació i transgressió de límits.
- **Protecció de denunciants i canals independents**. Garantir que les víctimes tinguen protecció i les institucions no silencien els avisos revictimitzant-les, sinó que hi haja una supervisió independent. L'article suggerix la creació d'un òrgan nacional amb poder legislatiu sancionador.
- **Unificació nacional d'estàndards**. Unificar les mesures de prevenció, protecció i sanció en tot el territori (en este cas, Austràlia).

- **Educació primerenca a xiquetes i xiquets** sobre el consentiment, els límits, el dret a la seguretat, saber posar paraules al que ocorre i demanar ajuda.

Els bebés i xiquetes o xiquets xicotets no sempre poden parlar o recordar, la qual cosa els fa especialment vulnerables. En relació a això, **la publicació afirma que moltes mares, quan no senten segura la cura infantil, ixen del mercat laboral o renuncien a ell, amb l'impacte que este fenomen pot tindre en l'augment de la bretxa de gènere**.

El cas d'Austràlia no és exclusiu, sinó que hauria de ser una lliçó clara per a tothom: urgix legislar, supervisar, formar en evidències científiques d'impacte social per a educar des dels zero anys i previndre, així com construir espais segurs i de protecció cap a les possibles víctimes. És necessari entendre que els abusadors sexuals no sempre són "altres" aïllats, sinó també persones que conviuen o treballen en entorns en els quals poden accedir o tindre contacte amb menors, en els quals poden aprofitar la rutina i la confiança per a passar desapercebuts. La protecció de la infància és prioritària per una qüestió de justícia social, també pel que fa a la corresponsabilitat de gènere, ja que un sistema de cura infantil segura contribuïx perquè més dones treballen, estudien i lideren sense temor, construint al seu torn societats més igualitàries.

Imatge: Freepik

Este article va ser publicat per primera vegada en Diario Feminista el 3 de novembre de 2025